

Протокол

№

гр. София, 28.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **829** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.45 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „Я. Ю. Л.“ – редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. В. и адв. В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА“ при ЦУ на НАП – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрк. А., с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ О. Т. – редовно призована, явява се лично.

СТРАНИТЕ/поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че същото е било отложено за събиране на доказателства и е предоставена възможност на страните да се запознаят с експертното заключение.

ДОКЛАДВА заключение по изготвената ССЧЕ от вещото лице Т., депозирано в срока по чл. 199 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се изслуша заключението.

СНЕМА самоличност на вещото лице.

О. Х. Т. – 75 г., българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните, предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – Представила съм заключение в срок, което поддържам.

На въпроси на адв. В. – Вещото лице – Процесните доставки са отразени
АДВ. В. /АДВ. В. – Нямаме повече въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.
Представям писмени доказателства и материали, по които е работило вещото лице.
ЮРК. А. – Нямам въпроси към вещото лице.
По доказателствата
СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на изготвената ССчЕ от вещото лице Т..
ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на вещото лице в размер на 840 лева съобразно представената справка-декларация.
ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице в размер на 500 лева от внесения от жалбоподател първоначален депозит. Издаде се РКО за сумата.
ЗАДЪЛЖАВА жалбоподателя в 7-дневен срок от днес да внесе депозит в размер на 340 лева до окончателното възнаграждение на вещото лице, за което да се издаде РКО за сумата след представяне на доказателства за внесен депозит.
СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните за липса на доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. В. – Моля да отмените обжалвания ревизионен акт като незаконосъобразен, съответно да присъдите разноските на дружеството. Считаме, че неправилно органът по приходите е приложил разпоредбата на чл. 72 от ЗДДС, тъй като не е отчел, че правото на данъчен кредит не може да бъде претендирано ако не могат да бъдат отразени фактурите за получените доставки. Считаме, че по делото безспорно се доказва, че фактурите са получени от жалбоподателя през м.10.2021 г., съответно са отчетени в неговия регистър дневник покупки през м. 09.2022 г. и ако се зачете срока до получаването на фактурите не е изтекъл 12 месечният преклузивен период за претендиране правото на данъчен кредит. Считаме, че този срок не би могъл да започне да тече от данъчното събитие, каквото е разбирането на органите по приходите, тъй като той ще доведе до невъзможност правото на данъчен кредит да бъде упражнено, доколкото изрично това право може да бъде упражнено чрез отразяване на фактурите в дневника за покупки. От доказателствата по делото не се установяват факти, въз основа на които да се направи извод, че дружеството жалбоподател е разполагало с фактурите преди м. 10.2021 г. Съответно следва 12 месечния период да се зачете от тази дата. В случай, че не е налице спор относно реалността на доставките и относно изпълнението на материалноправните изисквания за упражняване на правото на данъчен кредит считаме, че това право следва да бъде признато дори фактурите да са отразени към м. 09. 2022 г., тъй като 12 месечният период от получаването на фактурите не е изтекъл. В случая от ответната страна не се твърди нито измама, нито злоупотреба с обективно право и с такъв отказ да бъде упражнено правото на данъчен кредит освен, че по този начин се погавза принципа за неутралност при облагането с данъка считаме, че такъв отказ не съобразява и принципа за ефективност и за пропорционалност за възприетата от органа по приходите мярка. Моля за срок за писмени бележки.

АДВ. В. – Представям списък с разноските.

ЮРК. А. – Моля да оставите без уважение подадената жалба, като приемете изложените в нея

аргументи, касаещи незаконосъобразността на административния акт като неоснователни и напълно противоречащи на относимите материалноправни норми. Не отговаря нито на националния закон, нито на европейската съдебна практика решение с подобни казуси твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че правото на данъчен кредит не е обвързано пряко с настъпване на данъчно събитие. Фактът, че фактурите чисто физически са получени от дружеството жалбоподател със закъснение поради техническа причина, касаеща начина на организация в цялата структура, по никакъв начин не може да бъде основание за удължаване на императивния, посочен в закона срок, който е абсолютно разумен и в контекста на изискванията и разпоредбите на европейското право и практика може да се приеме, че е разумен в съответствие с указаното от ЕС. 12 месеца е един безкрайно достатъчен разумен период. Не следва да се пренебрегва фактът, че по фактурите има плащане. Не е спорно, че има последващи доставки, но практиката е абсолютно категорична. Този срок не може да бъде удължаван по напълно субективни и напълно вътрешни причини, касаещи организацията и начина на работа на дружеството, поради което моля да потвърдите акта. Констатациите в него са законосъобразни, изцяло съобразени с националните и европейските норми. Практиката е категорична в тази насока, поради което моля да потвърдите акта поради изложените в него съображения. Моля да присъдите юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Моля да ми дадете срок за писмени бележки.

РЕПЛИКА НА АДВ. В. – Считаме, че не е вярно че европейското право и практика потвърждават подхода на органите по приходите. От една страна в директивата за ДДС не съществува разпоредба, аналогична на чл. 72. Тази разпоредба е дадена като дискреция на държавите членки сами да определят начина, по който да се отчитат доставките. Не е вярна и тезата на ответника, че тази практика е категорична за този срок. Европейската практика признава наличието на преклузивния срок, счита че преклузивният срок не противоречи на наличието на директивата, но също така европейската практика изрично тълкува този преклузивен срок, че той не трябва да е такъв, че да попречи на лицето да упражни правото си на данъчен кредит при положение, че не е налице измама или злоупотреба. Считаме, че нашият случай е точно такъв. Считаме, че чл. 161 от ДОПК не дава основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по наредбата за адвокатските възнаграждения, тъй като тази наредба е променена и всъщност чл. 161 не препраща към резонен текст, който да бъде приложен. Считаме, че ако прецените, че следва да бъде отхвърлена жалбата и да бъде потвърден акта юрисконсултско възнаграждение следва да бъде присъдено по реда на АПК.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

ПРЕДОСТАВЯ на страните 7-дневен срок за писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.00 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: